

sætning til det ærede 24de Medlem for Hovedstaden mener jeg ikke, at de mindre Banker, hverken i Hovedstaden eller i Provinserne, vil se et for dem uheldigt Konkurrenceforetagende i denne Institution, og det støtter jeg paa, at ogsaa Repræsentanter for disse Institutioner har deltaget i Drøftelsen af denne Sag. Jeg tror heller ikke personlig paa, at der herved vil kunne paaføres de mindre Banker en saadan Konkurrence. Jeg er tværtimod tilbøjelig til at mene, at Bankerne gennem denne Postinstitution vil faa et Publikum, som hidtil hverken har benyttet Banker eller Sparekasser eller noget andet Mellemed, men som nøjsommeligt slæber deres kontante Penge hen paa Postkontoret, tæller dem op og forsender dem ved Postanvisning o. s. v. Jeg tror, man herved vil skabe en forretningsmæssig Kultur, som ikke nu er til Stede, og det vil i det lange Løb opøve Kunder for Pengeinstitutionerne. Man maa ogsaa huske paa, at Pengeinstitutionerne selv skulde gaa ind i Kredsen af Giro-Kunder og derigennem opnaa visse Fordele.

Det ærede Medlem for Randers-Kredsen (Mortensen) ønskede, at der skulde findes en dansk Betegnelse for denne Institution i Stedet for det fremmede Ord Giro. Postgiro er jo det internationale Ord; det er det, der tjener til Støtte for at bevare Betegnelsen her i Landet. Jeg personlig vilde have megen Lyst til at benytte Ordet „Overføring“, og jeg vilde slet ikke være ængstelig derved. Man anfører gerne imod en saadan Anvendelse af et dansk Ord i Stedet for det fremmede, som betyder det samme, at det fremmede betyder noget mere. Man tror altid, det betyder noget mere, men det gør det efter min Overbevisning ikke. Hvis man kaldte denne Institution „Postoverføringsanstalt“, vilde det efter min Mening fuldstændig dække, hvad der foregaar, akkurat lige saa godt som naar man siger „Postgiro-Institut“. Men man har fra Postadministrationens Side udtalt nogen Ængstelse for det, man har ment, at det ogsaa i selve den internationale Forbindelse skulde kunne være af nogen Betydning at bevare det fremmede Ord. Jeg skal imidlertid henstille dette til Overvejelse og vil gerne drøfte Spørgsmaalet med Udvalget.

Det ærede Medlem fra Randers mente, at der var en Fejl i Anmærkningerne, naar der stod anført Lov om Postvæsenets Styrelse af 1916, da han ikke kendte en saadan Lov. Men det ærede Medlem husker fejl. Formentlig tror det ærede Medlem, at det er en Postlov, der er Tale om, men det er det

ikke, det er en Lov om Postvæsenets Organisation, og en saadan foreligger virkelig af 1916.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) kritiserede for det første noget det Forhold, at der tages Betaling for saa mange Bagateller, paa Postkontorerne. Det ærede Medlem var noget i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at opkræve denne Betaling. Det er selvfølgelig kun rigtigt ud fra den Betragtning, at hvis man ikke tog Penge derfor, vilde Postvæsenets Personale blive ganske overbebyrdet fra Publikums Side. Med stor Ret, tror jeg nok, man tør sige, kritiserede det ærede Medlem den Bestemmelse, at Gebyrerne skal tilfalde Postkontorerne. Jeg kan meget godt give det ærede Medlem Ret i, at det er en underlig og ikke rigtig forsvarlig Bestemmelse, men den findes jo nu, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det er et Lønningsspørgsmaal. Det er en Lønning for Personalet efter den nuværende Ordning, og man vil ikke kunne lade denne Bestemmelse bortfalde uden at give Personalet Erstatning. Det er mit Haab, at man ved den forestaaende Lønningrevision skal kunne komme bort fra Bestemmelser som disse. Jeg sympatiserer altsaa for saa vidt med det ærede Medlems Tankegang.

Det ærede 24de Medlem for Hovedstaden (Theodor Jensen) omtalte i Forbindelse med Postgiroen Postsparekasser som noget, der lige er berørt i Lovforslaget. Det er ikke berørt paa en saadan Maade, at man deri skal se en Bebudelse af, at der vil fremkomme Forslag derom, i alt Fald ikke efter min Hensigt. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Sparekassevæsenet her i Landet vistnok er saa stærkt udformet, at man ikke behøver at knytte Sparekasseinstitutionen til Postvæsenet. Men andre kan jo have en anden Mening derom. Jeg har altsaa ment, at denne Sag i alt Fald ikke skulde behandles ved denne Lejlighed.

Flere ærede Medlemmer har omtalt det Spørgsmaal, om man skulde give højere Rabat for Salg af Frimærker til de handlende, og navnlig har jo det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) været Talsmand for den Tanke. Det ærede Medlem har Ret i, at ved det Møde, som fandt Sted af Erhvervenes Repræsentanter, var ogsaa en Repræsentant for Detailhandlerforeningen til Stede og gjorde gældende, at det var nødvendigt at betale de handlende en højere Rabat for Salget af Frimærker. Ogsaa fra anden Side er det blevet paapeget, at som Forholdet er nu, er det meget uheldigt, fordi de handlende